

Olv.: Iz 49,14-15 – 1Kor 4,1-5 – Mt 6,24-34

Bizalom a gondviselésben

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Megérkezünk ide vasárnapról-vasárnapra gondjainkkal, lelki terheinkkel. Lehet, hogy nem csupán lelki gondjaink és terheink vannak, hanem egyebek is. Mindenesetre abban a hitben érkezünk ide, hogy az Isten tud rajtunk is segíteni.

Különösképpen örülök ilyen alkalmakkor, amikor ezt a szentmisét két nagypapáért ajánljuk föl. Azért öröm a számomra, mert Isten ránk bízta az ő igazságait és azt várja a szülőktől, hogy adják tovább ezeket az igazságokat az utánuk jövő nemzedéknek. Mennyire sikerül, Isten a tudója, de ha az ember szeretetben összetartozik szüleivel, nagyszüleivel, akkor a szeretet, amely az egyetlen kapocs közöttünk, tovább él. Az ember csak szeretetben tud élni és a világ is csak szeretetben bontakozhat. Különben mi magunk se találjuk életünk értelmét és egymással se tudunk mit kezdeni, legfeljebb kínozni, gyötörni, fájdalmat okozni és villanásnyi örömöket. Azért, hogy ez a szeretet bőségesebb, áradóbb és éltetőbb legyen, azért tisztogatjuk gondolatainkat, vágyainkat, törekvéseinket Isten elvárásainak megfelelően. Most is ezt tesszük, amikor önvizsgálatot tartunk.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

A lélek felől éljünk.

Mielőtt elkezdeném azokat a gondolatokat boncolgatni, amiket ez a mai szentírási rész felkínál nekünk, máris szeretnék - mindent megelőzően - válaszolni ezekre. Szent Pál apostol – aki sokkal jobban ismeri az élet titkait, mint én – azt mondja: „Minden a tiétek, ti Krisztuséi, Krisztus pedig Istené.” Ugyancsak Pál apostol mondja: „A világban élünk, de nem a világnak élünk.” Pál apostol így válaszol azokra a gondokra, amiket itt hallottunk Jézustól. Sok gondunk, bajunk van nap, mint nap, ezek különböző természetűek, az esetek többségében meg is kötöznek minket. Mindezt aggodalmaskodásnak mondjuk. Pál apostol csodálatosan oldja fel ennek a kérdésnek a feszültségét: „Minden a tiétek.” De ki az Istenünk?

Azt mondja:

Éljetek a világban, de ne a világnak!

Ne a világ evangelizáljon benneteket, hanem ti evangelizáljátok a világot!

Be kell látnunk, a kereszténység visszaszorulóban van, nem képviseljük úgy a keresztény igazságokat, hogy azok hatással lennének az emberekre, azok beleszóljanak az életükbe. Jézus minden igazság kifejtésekor provokál bennünket. Latin fogalom: provokáció=kihívás. Abban az adott helyzetben, amelyben élünk, Jézus megszólít bennünket, provokál minket: Jó helyen vagy? A helyeden vagy? Ott vagy, ahol a lelkednek is megfelel ez a hely, vagy pedig olyan helyen vagy, ami csak a testednek felel meg, az e világi terveidnek, törekvéseidnek, a lelked meg szomjazik benned, *mert a lelket előbb föl kell szabadítani és aztán a lélek vágyait kielégíteni.*

A testet nem kell fölszabadítani, a test követel. A test kiharcolja magának azt, amire szüksége van. A test tud éhezni. A test a vágyait erőteljesen meg tudja jeleníteni. Igen sokszor a lelkünk

ellenére diadalmaskodik a testünk, ami nem azt jelenti, hogy a testünk kevesebb, mint a lelkünk. Ezt a kettőt nem lehet elválasztani, hiszen az ember testes-lelkes lény, de be kell látnunk azt, hogy mi emberek materialisták vagyunk. Alapvetően az ember materialista. Beleszületünk ebbe a materiális világba. Ennek a materiális világnak törvényei kegyetlen módon érvényesülnek. Ezek a törvények beleépülnek a testünkbe és bizony

***a lelkünket fel kell szabadítani ahhoz, hogy az ember harmonikus életet élhessen,
mert az ember vagy a lélek felől él, vagy elvétette az életet.***

Az emberek vagy anyagimádók és lélektagadók, - inkább ez az érvényes, - vagy lélekanyag követők, anyaggyűlölők és lélekimádók. Ez a kevésbé gyakori lehetőség. Mindössze a görög filozófiában fordult elő Platónnál, aki megvetette az anyagot, megvetette a testet. Úgy gondolta, az anyagi világ bezárja az embert, testünk bezárja a lelkünket és mindent meg kell tenni azért, hogy leromboljuk ezt a testet, hogy fölszabaduljon a lelkünk. Ennek egészen furcsa, rossz következményei lettek. A testüket sanyargatták, gyötörték, kínozták az emberek. Azt gondolták, hogy ezt várja tőlük az Isten. Úgy gondolták, hogy a lelkük ez által szabadul ki és jut érvényre. *Van benne igazság, de az Istennek nem ez kell.*

Az Isten minket szeret, az embert szereti. Sokkal inkább az az igazság, hogy mi anyagimádók vagyunk és lélekgyűlölők. A mai evangélium ezt a kérdést állítja a középpontba. Mit tudunk kezdeni ezzel a kérdéssel? Jézus Krisztus világosan és egyértelműen szól azokhoz, akik gyűlölnek az anyagot, az anyagi világot, a teremtett világot, a testet és azokhoz is, akik a lélekkel nem tudnak mit kezdeni.

***Jézus mondja: „Nem szolgálhattok Istennek is és a mammonnak is,
mert az ember vagy az egyiket, vagy a másikat szereti.”***

A keresztény kötészó.

Nagyon lényeges kérdésről van szó, mert válaszol Jézus azoknak is, akik azt gondolják, hogy csak a lélek számít. „Tudja a ti mennyei Atyátok, hogy minderre szükségetek van.” Szükségetek van az ételre, italtra, ruhára, az otthonra. Tehát nekünk valamiképpen el kell igazodnunk ebben a világban és föl kell szabadítani a lelkünket. Nagy Szent Leó pápa csodálatosan fogalmazta meg ezt a kérdést, amikor azt mondja: „A föld, a tenger, a vizek, a folyók, az égbolt, a levegő a tiétek. Éljetek vele, használjátok, de gondoljátok meg, hogy hogyan! Élvezzétek, hogy testeteket élteti a nap, de *a szellemetek siessen átölelni az igaz Világosságot.*” Csodálatos megfogalmazás: is-is, vagy a keresztény kötészó: nemcsak, hanem is. Mi általában így gondolkodunk: is-is, vagy-vagy.

A keresztény kötészó: nemcsak, hanem is.

Nemcsak test, hanem lélek is. Nemcsak föld, hanem ég is.

Nemcsak emberi világ, hanem isteni világ is.

Nemcsak földi élet, hanem örök élet is.

Lehetne ezt a fontos üzenetet hordozó kötészót különböző helyzetekbe beletenni.

Jövőnk a jólét?

Azért foglalkozunk ezzel a kérdéssel, mert a modern ember nem az Istent választotta, hanem az anyagi világot. Minden bajunk ebből származik. A modern ember a ***jólétet állította a középpontba.*** Talán ez a legnagyobb kísértés. Thomas Glaser Európai Unió szakember itt volt Magyarországon, amikor az európai csatlakozásról volt szó. Egy alkalommal: „*Jövőnk a jólét.*” – *ígérgette nekünk.* Mi szerencsétlenek a jóléti államokat láttuk lelki szemeink előtt.

Testvérek, hazugság. Nem lehet jövőnk a jólét egyszerűen azért, mert a jólét soha nem fog megvalósulni. Ez az emberek félrevetése, illetve az emberek vágyainak egy hamis vágányra állítása. Az emberiség maximum 20%-a él jólétben. Akkor mi van a többivel? Vagy mindenki törekedjen a jólétre? Soha sem jut el arra. Mi a jólét? Gondtalan anyagi helyzet. Elgondolkodhatunk azon, hogy eltelt néhány esztendő azóta, hogy Magyarországon mi fellelkesültünk a jólét ígértétől. Ma már látjuk, hogy lassan a kereskedelem a jóléti államok kezében van. A földünket is meg akarják venni, a tőkét is ide akarják tenni. Egyszer csak körülnézünk és még csak lehetőségünk sem lesz arra, hogy egyáltalán a jólétről gondolkodjunk.

Testvérek! Jövőnk a jólét? Mi választunk. Az anyagot választjuk és nem a lelket, nem az Istent? El kell ezen gondolkodnunk, ha emberi életet akarunk élni! Nagyon fontos válaszokat kapunk a mai evangéliumban. Az ószövetségi Szentírásból csak rövidke részt hallottunk. Babilonban, fogságban vannak a zsidók. A próféta lelkesíti ezeket az embereket, mert úgy gondolták, hogy az Isten is elhagyta őket. Emlegették a jeruzsálemi templomot. A salamoni templom milyen gyönyörű volt és ők már talán meg sem látják. A próféta akkor azt mondja: „Nem hagyott el benneteket az Isten. Ez azt jelenti, hogy tartsatok ki és segítsétek egymást.” Nagyon érdekes üzenete ez a 2600 évvel ezelőtt írt néhány sornak. Az, hogy nem hagyott el az Isten, ez azt jelenti, hogy tartsatok ki, tartsatok össze, mert csak akkor lesz erőtök azzal az ellenséges hatalommal szemben.

Az Isten kedvel téged!

Martin Hubert, a nagy zsidó biblikus, szentírástudós azt mondja: „Nem csupán erről van szó, hogy az Isten szeret benneteket hanem, hogy az Isten kedvel téged.” Testvérek, ízlelgessük ezt a szót. Az, hogy van Istenük, a próféta azt mondja ezeknek a fogságban lévő embereknek: „Kedvel benneteket az Isten.” Milyen nagyszerű, amikor azt mondjuk valakire, hogy kedvel engem. Jó vele lenni. Szívesen vagyok vele. A gondjairól is szívesen hallgatom. A gondjaival is szívesen foglalkozom.

Amikor az Isten felől élünk, akkor ez azt jelenti, hogy összetartozom valakivel

Ha valakivel úgy tartozom össze, hogy **kedvelem**,
akkor lehet, hogy nem lesz annyi ennivalóm, mint szeretném,
nem lesz olyan ruhám, mint szeretném,
nem lesz olyan anyagi helyzetem, mint kívánom.
Kit érdekel? Van valakim, akivel összetartozom.
Lélek felől motiválom a gondolataimat és az életemet.

Isten szeretetének a lényege az, hogy kivezet.

Martin Hubert bár az Ószövetség világában él, Jézusnak, mint prófétának a szavai neki nagyon fontosak. Jézus szavaira utalva azt mondja: „Az, hogy az Isten szeret, az, hogy az Isten kedvel bennünket, ez azt jelenti, az ő szeretetének a lényege az, hogy **kivezet**.” Ezen érdemes sokat gondolkodni: kivezet. Kivezette Isten Ábrahámot az ő családja köréből és nagy nép atyjává tette. Kivezette a zsidókat az egyiptomi fogságból és szabaddá tette őket.

Ez a fogalom, hogy kivezet, ez az élet szolgálatát jelenti.

Az, hogy az Isten szeretet, azt jelenti: szolgálja az életünket.
Kivezet a magunk világából. Kivezet az én szűkös gondolkodásomból.
Kivezet az én önzésemből és odavezet a másik emberhez,
mert a másik emberrel összetartozunk.

***Jézus megmondja az orvosságot, a gyógyszert:
„Ti keressétek előbb az Isten országát és a többi megadatik.”***

Majdnem így mondaná: - A többi nem számít. – Ha az Isten szeret, ha az Isten kedvel, ha az Isten kivezet az én szűkös gondolkodásomból, az én önzésemből, akkor egymással összetartozunk, akkor egymást erősítjük és éltetjük. Ha egymással így tartozik össze férfi és nő, ha egymással így tartoznak össze családtagok, ha egymással így tartoznak össze egy nemzet fiai, akkor legyőzhetetlenek vagyunk. Akkor ezek a gondok, hogy mit eszünk, mit iszunk, mibe öltözködünk, sok van vagy kevés, ugyan mit számítanak. Persze jó, hogy tudja a ti mennyei Atyátok, hogy ezekre szükségetek van. Jó, ha ebből több van, de valójában az életünk nem ezen fordul meg, hanem azon, hogy mi keressük előbb az Isten országát.

***Az Isten országa az Isten, aki szeret, aki kedvel,
aki odavezet a másik emberhez!***

Így épülnek fel emberi kapcsolatok. Nem olyan kapcsolatok, ahol önző céljainkat valósítjuk meg. Így épülnek fel házasságok. Így épülnek fel családok. Így épülnek fel közösségek. Így épül fel a nemzet. Ma nekünk nagyon okosnak kell lennünk ebben a kicsi Magyarországon, - nagyobb volt valaha, - hogy félre ne vezessenek bennünket ezzel a csalfa ajánlattal, hogy jövőnk a jólét. Nem!

JÖVŐNK AZ ISTEN!

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Mi néha még azt se tudjuk, hogy mi bajunk van, csak valami nincs rendben. Nyugtalanok vagyunk, békétlenek vagyunk. Tudja azt az édesanya, amikor annak az aprócska csecsemőnek fáj a hasa, hogy mi baja van? Csak üvölt szegény. Az anyuka odaveszi magához, beszélget hozzá és egyszer csak ez a hang ismertté lesz a számára és békíti és nyugtatja. Valahogy így vagyunk mi is az Istennel. Ha ilyen bizalommal tartozunk Hozzá, akkor is meg tud nyugtatni bennünket, ha mi meg se tudjuk fogalmazni a bajunkat. Kérjük ebben az imádságban ezt az Istenre hagyatkozást, ezt a kegyelmet.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Isten áldásában kérjük az ő segítségét, hogy Isten szándékai szerint tudjuk formálni és alakítani emberi kapcsolatainkat, ennek a világnak a mindennapjait. Ne a világ alakítson minket, hanem mi alakítsuk Isten elgondolása szerint az életünket, egymás életét, a világot. Ebben a programban a mi Szent Rendalapítónk, Istenes Szent János csodálatos módon vett részt. Március 8.-án ünnepeljük névnapját és erre kilenc napon át készülünk, azért van itt ereklyéje az oltárnál. Kérjük az ő támogatását, mert hisszük, hogy erre az Intézményre, az Irgalmas Rend Kórházára szükség van Magyarországon is. Arra a gyógyító szellemiségre, amit ő megvalósított Európában, arra ma is szükség van Magyarországon is. Közös imádságban kérjük az ő közbejárását és így búcsúzunk el egymástól.

+ Á L D Á S +